

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТЛА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№2 (447),

29 лютого 2016 р.

НЕБЕСНА СОТНЯ – УКРАЇНИ ЦВІТ!

Над Хрещатиком – хмарки-лебеді...
На Хрещатику – білий сніг...
України Цвіт –
люди молоді захищали собою нас всіх...

Войовничий дух, запальний вогонь
В юних душах, в сміливих очах –
Із бруківкою у руках міцних,
із молитвою – на вустах!

Сколихнувся світ... Ворог затремтів...
Голос вольності – у темноті:
-За Свободу й Честь ми ідемо днесь –
Бог допоможе сповнитись меті!!!

Чорний дим, свист куль...
Дерев'яний щит...
Синьо-жовті стрічки – оберіг
Від пекельних врат, що відкрились
врант, – демон люті здійняв війни ріг.

Над Хрещатиком – чорні ворони...
На Хрещатику – кров і смерть...
України Цвіт – Доньки і Сини віддали
життя – на папертв.

Люті беркути налетіли врант –
Виривали душі й серця
З молодих людей – України Цвіт, що
за Гідність пішли до кінця.

Устим і Назар, Олександр, Тарас... –
України Герої-Сини
В синіх Небесах моляться за нас
і боронять ясними крильми...

...Над Хрещатиком білі Янголи
Повдягалися в однострій –
І Небесною вони Сотнею
тепер зуться в Країні моїй.

Не забрати в нас рідної Землі!!!
Не спинити рух – до Меті!!!
...Над Хрещатиком – передзвонів жаль;
на Майдані – смутку Хрести.

Марія Баліцька, член Національної
спілки письменників України
(Продовження на 3-5 стор.)

ЛИЦАРІ ЗЕМЛІ УКРАЇНСЬКОЇ

На гідний пошанівок і в пам'ять про Героїв Небесної Сотні у виставковій залі ТНЕУ 24 лютого 2016 р. відділ гуманітарної освіти та виховання відкрив унікальну виставку світлин «Лицарі Землі Української», на якій представлені роботи фотохудожників Івана Пишоняка, Ігоря Крочака, Юрія Зелененького, Миколи Василечка, Михайла Урбанського, Ярослава Старєправа на тему Майдану і війни, боротьби, героїзму й любові. Кожна експозиція фотовиставки – це окрема історія мужності Українського народу.

Родина загиблого українського фотокореспондента, учасника Майдану пластуна Віктора Гурняка представила на виставці експозицію «Від Майдану до війни».

Благословив захід о.Ярослав Шевчук. Із хвилюючими нотками в голосі до учасників та гостей заходу, серед яких – волонтер штабу самооборони Майдану Лілія Мусіхіна, бійці АТО, студентська молодь нашого університету, звернувся проректор ТНЕУ, доктор економічних наук Василь Ярославович Брич.

Через рясні сльози і біль душі не змогла виступити Матір Героя Небесної Сотні випускника ТНЕУ Тараса Слободяна – Марія Борисівна, яка подякувала організаторам і адміністрації університету за Пам'ять про Сина.

Вірші про брата Віктора прочитав школяр Остап Гурняк, а пані Марія Гурняк розповіла, як виростав і яким був її старший Син – Віктор Гурняк, який посмертно удостоєний найвищої нагороди від Пласту.

Уривок із книги чоловіка зачитала, виступаючи перед присутніми, дружина загиблого Героя АТО, випускника ТНЕУ Андрія Юркевича – Христина.

Спогадами про перебування на Майдані і на війні поділилися Богдан Брич, Ігор Крочак, доктор політичних наук, професор Микола Лазарович, присвяту якому із авторської книги «В оркестрі дня» прочитала журналіст Лариса Миргородська:

- А професор пішов на війну,
залишив студентів і кафедру:
заплатити найбільшу ціну
у своєму готовий фарватері.
Не за царські офшори пішов
на Донбас – боронити історію,
щоб манкурта козак поборов.
Не за німби примарної славі
ризикуює життям у степах
і світанки стрічає ромашкові

на посту. Побратими – ще в снах.
Запах кави ранково-домашньої
нагадав рідний край, студентів
і дискусії з ними на лекціях:
без політиків, президентів
відкривав Україну в полеміці,
без лукавої горе-Московії –
не була і не стала нам братом.
Щоб нову захистити історію,
І степах він, професор. На варті.

Виставка світлин «Лицарі Землі Української» – свідчення боротьби за Віру, Волю, Гідність, Честь, за право бути УКРАЇНЦЯМИ на своїй Богом даній Землі!

Марія Баліцька, головний редактор газети ТНЕУ «Університетська думка»

ПРИРОДА ПРАВА

Природа права зумовлена наявністю в ньому двох основних компонентів: природного і позитивного. Такий розподіл свідчить про дуалістичний характер розвитку права, що включає абстрактно загальні (природно-правові) і конкретні (позитивні) сторони.

Природне право – це природжені, невідчужувані, невід’ємні, зумовлені природою людини, людським розумом, загальними етичними принципами правила поведінки, які існують незалежно від держави і поширюються на всі часи і народи. Природне право є сукупністю ідеальних, глибоко етичних і надзвичайно

справедливих уявлень про право. Воно виникло задовго до держави і може існувати поза нею.

Позитивне право – закріплений в офіційних джерелах права нормативний регулятор, на основі якого визначаються межі дозволеної та належної поведінки людей, а компетентними державними органами виносяться юридично обов’язкові рішення. Позитивне право є результатом державної правотворчої діяльності. Офіційні джерела права виражають лише деяку частину природного права. Решта сутності права існує у вигляді принципів, правосвідомості, інших правових явищ.

Дискусії з цієї проблеми є актуальними і сьогодні. В різний час розробкою даної проблематики займалися чимало науковців, зокрема: О. Волкова, М. Кравчук, Н. Крестовська, А. Машков, В. Нерсесянц, Ю. Оборотов.

Початковою формою буття права прихильники природно-правового підходу вважали суспільну (та/або індивідуальну) свідомість, якій споконвічно властиві етично-правові орієнтири. Аксиологічна концепція розглядає право з позицій відповідності його справедливості. У просторі природного права діють правові принципи-аксіоми, що одночасно є моральними імперативами: не роби замах на життя іншої людини та її майно, дотримуйся обіцянки, видавай кожному своє та ін. Відповідність позитивного права критеріям природного права і є саме право як вираз і міра свободи і справедливості. Тому, на думку прихильників природно-правової концепції, справедливість, а не норма – ключове поняття природно-правової теорії. З позицій аксіологічного підходу закон і право розглядаються як різні речі. Закон виступає як форма права і уживається як тотожне праву поняття лише тоді, коли є справедливим, тобто відповідним критеріям природного права.

Аксиологічний підхід цінний своєю спрямованістю на вдосконалення права, його гуманізацію. У той же час протиставлення права і закону далеко не сприяє зміцненню законності в суспільстві, провокує невиконання законів під приводом їх не правового характеру. Безальтернативним прихильникам природно-правового підходу до розуміння права варто усвідомити, що неможливо реалізувати одночасно в повній мірі права кожного суб’єкта, неможливо встановити однозначний вимір свободи і справедливості. Реалізація даних постулатів в повному їх обсязі призведе до анархії, до зловживання сильнішими суб’єктами права можливістю без обмежень реалізовувати виключно свої права. Тому геніальний вислів «Права однієї людини закінчуються там, де починаються права іншої людини» обов’язково повинен діяти, але виникає цілком логічне запитання, а чи великий відсоток сильних суб’єктів добровільно, без примусу, відмовляється від можливості експлуатувати інших заради реалізації своїх псевдосправедливих інтересів. Тому, мабуть, межі встановленої і дозволеної поведінки, що і є позитивним правом, повинні існувати, але безумовно повинні також бути справедливими.

Підготував студент юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету
Володимир КАРІЙ

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ
ТЕРНОПІЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ
ГОВОРИЛИ ПРО ПРОБЛЕМИ
ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

17 лютого 2016 року в залі пленарних засідань Верховної Ради України відбулись парламентські слухання на тему: «Стан дотримання прав внутрішньо переміщених осіб і громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території України та на території, не контролюваній українською владою в зоні проведення антитерористичної операції».

Сьогодні ця тема доволі актуальна, адже кількість таких осіб значна і часто у них виникають труднощі через недостатню підтримку держави, державних органів або взагалі її відсутність. Насправді, це не повинно бути проблемою або тягарем для держави, адже ці люди – громадяни України, яка, в свою чергу, є гарантом дотримання їхніх прав. Ми не маємо морального права залишити їх один на один з проблемами, тому, щоб покращити співпрацю з вимушеними переселенцями та громадянами, які проживають на тимчасово окупованих територіях, був проведений вищезгаданий захід, участь у якому взяли громадські активісти та представники влади.

Серед учасників були представники уряду, уповноважений Верховної Ради України з прав людини Валерія Лутковська, голова Мар’їнської військово-цивільної адміністрації Володимир Мороз, керівник військово-цивільної адміністрації селища Новотошківське та села Жолобок Попаснянського району Луганської області Сергій Шакун, голова Представництва Європейського Союзу в Україні Ян Томбінський, координатор з гуманітарних питань, координатор системи ООН в Україні, постійний представник програми розвитку ООН в Україні Ніл Вокер, голова моніторингової місії ООН з прав людини в Україні Фіона Фрейзер, менеджер проекту Ради Європи «Посилення захисту прав людини внутрішньо переміщених осіб в Україні» Антоніна Віхрест, уповноважений президентом України з прав людей із інвалідністю Валерій Сумкевич, експерт з адвокації Всеукраїнської благодійної фундації «Право на захист» Олена Віноградова та ін.

На парламентських слуханнях побували студенти юридичного факультету ТНЕУ Ірина Марціяс та Ірина Мурована, які впродовж 2015 року брали активну участь у просвітницьких заходах, які проводила ГО «Інформаційно-правовий центр «Права людини».

– Проведення парламентських слухань за участі не лише парламентарів та інших представників владних структур, а й громадських активістів, ще раз нагадує нам про те, що діяльність цих органів спрямована саме на людей і для людей, – зазначила Ірина Марціяс – Також ми мали можливість поспілкуватись безпосередньо з переселенцями, обмінятись досвідом в даній сфері з іншими активістами, а також обговорити важливі аспекти проблеми з парламентарями. Серед запрошених також були представники українських церков. Зокрема, я мала можливість поспілкуватись з Блаженнішим Святославом – главою Української греко-католицької церкви, і ще раз переконалась, що саме церква є однією з основ нашого суспільства, а також рушієм і захистом.

Під час виступу кожного з представників тих чи інших структур прозвучало досить багато пропозицій щодо вирішення проблем, які постають перед переселенцями та громадянами, що проживають на тимчасово окупованих територіях та в зоні проведення АТО. Я думаю, що виконана все ж робота не буде марною.

НАЙКРАЩИМ ОЛІМПІЙЦЯМ -
СТИПЕНДІЇ!

Сімнадцять провідних тернопільських спортсменів олімпійських видів спорту отримуватимуть стипендії в розмірі мінімальної заробітної плати - 1378 грн. Виділили на стипендії 290 000 грн. Наказ про призначення стипендії провідним спортсменам Тернопільської області начальник департаменту у справах сім’ї, молоді, фізичної культури та спорту Віктор Мацікур підписав 2 лютого.

Серед біатлоністів стипендію отримуватимуть Дмитро Підручний, Анастасія Меркушина, Віталій Труш та Назар Цебринський. З велосипедистів - Тарас Шевчук та Віталій Гринів. Також стипендію отримуватимуть двоє чемпіонів з санного спорту - Андрій Мандзій та Олександр Оболончак.

Отримуватимуть грошові виплати ще дев’ять спортсменів: Ельнур Ахадов - веслування, Віктор Петров - бокс, Олена Кривицька - фехтування, Олександр Тугарєв - вітрильний спорт, Марія Хлян - важка атлетика, Андрій Андрійшин - лижні перегони, Марія Бала - дзюдо, Сергій Крук - легка атлетика, Тарас Маркович - вільна боротьба.

Щиро вітаємо студентів-спортсменів Тернопільського національного економічного університету, яких також визначили кращими! Бажаємо молодим людям нових успіхів та досягнень.

ТАНЕЦЬ - ЦЕ ВІЧНИЙ РУХ...

Наше життя подібне танцю. Все це тому, що наш характер тісно переплітається з мовою тіла. Як і в танцях, так і в житті з'являються нові ідеї, плани, а також щось нове, після чого хочеться реалізувати це в житті.

Як сказав Жак д'Амбуаз, танець — це твій пульс, биття твого серця, твоє дихання; це ритм твого життя; це вираження в часі і русі, в щасті, радості, смутку і заздрості...

Танцююча людина вкладає всю свою душу і емоції в рух. Від наших емоцій залежить те, як ми передамо іншим те, що відчуваємо. В житті, на жаль, буває не все так гарно і ритмічно, як в танці.

Коли людина втрачає віру, це позначається на її житті й у справах. Тут можна помітити, що в танцях теж таке відбувається, що називають "творчою кризою".

Життя, як кар'єра, має як злети, так і падіння. Потрібно боротися до кінця, адже наше життя надто коротке, щоби зупинитися на півдорозі. Але більшість людей навчилися боротися з цією недугою...

Думаю, що у кожної людини є своє натхнення.

У танцях — я читач — тобто, я створюю свою інтерпретацію танцю, висловлююся за допомогою рухів, єднання з музикою, переживання з образом.

Коли танцюєси, то уже не можеш бути просто собою, ти можеш бути ще кимось, окрім себе, але якщо ти гратимеш, то твій танець стане напруженим і вимушеним. Так само трапляється і в житті, коли ми розчаруємося в чужих людях чи у ближніх.

Танець — це вічний рух. Танці іноді лікують душу краще, ніж слова. В кожній людині є свій власний танець, який живе у її душі і в серці! Коли знаходиш людину, яку шукаєш — свою, єдину, тоді ваші танці переплітаються, створюючи прекрасний тандем.

Закінчити свої міркування про мову тіла хочу словами Майкла Джексона: «Свідомість виражає себе через творчість. Світ, в якому ми живемо, є танцем творця. Танцюристи приходять і йдуть в одну мить, але танець продовжує жити. Дуже часто, танцюючи, я відчуваю дотик чогось священного. У такі моменти я відчуваю, що моя душа злітає і стає одним цілим з усім, що існує. Я стаю зірками і місяцем. Я кохано і є коханим. Я стаю переможець і переможеним. Я стаю господарем і рабом. Я стаю співаком і піснюю. Я продовжую танцювати - цей вічний танець»

Олеся Соболік, студентка ФЕУ

танець творіння. Творець і творіння зливаються в гармонії. Я продовжую танцювати ... і танцювати ... і танцювати, адже існує тільки ... танець.»

ПОЕЗІЯ У ЖИТТІ ІРИНИ ЧАЙКИ

Що таке Поезія? Просто римовані рядочки, елемент шкільної програми, спосіб виразити свої почуття та емоції чи, можливо, щось більше, здатне пробудити давно забутий спогад, доторкнутися до потаємних струн людської душі. На це питання неможливо дати конкретної відповіді, адже для кожної людини Поезія відіграє свою роль. Єдине, у чому я впевнена, це те, що кожна Поезія має свого читача, і навіть ревний противник римованого слова, зможе пригадати декілька строф з прочитаного ним твору.

Проте не кожен вірш можна назвати поезією, адже це не просто твір написаний ритмізованою мовою, як подає нам тлумачний словник, вона являється потужним джерелом енергії, рушійною силою, здатною підняти народ, як подарувати, так і забрати надію.

Насправді ж Поезія будувала нашу державність. Варто згадати наскільки сильно протягом століть влада боялася та контролювала митців і яких тортур та переслідувань вони зазнали, проте люди потребували їхнього слова, під страхом в'язниці та заслання вони таємно друкували, зберігали та обмінювалися невеликими збірничками творів, котрі навіть в найтемніші для нашої країни часи були тим необхідним промінчиком світла, який пробуджував патріотичність.

Поезія супроводжує мене протягом усього життя. Ще з раннього дитинства я із задоволенням декламувала вірші — це супроводжувалося певним ритуалом: спочатку необхідно було прочитати мовчки, декілька разів, вдуматися в кожне слово, уявити його, пропустити крізь себе і лише тоді читати вголос, стараючись поділитися емоціями та почуттями зі слухачами.

Я завжди захоплювалася поетами, адже вражає, наскільки глибоко й тонко вони бачать світ і можуть виразити це за допомогою рядків настільки влучно, що, читаючи деякі вірші, складається враження, що хтось, поєднавши декілька епітетів і метафор, зміг описати саме те, що ти відчуваєш і що тебе хвилює. Тому, щасливою є та людина, котра знайде «свого» автора, поезія якого і стане тим «безсмертним до-торком до душі».

Ірина Чайка, студентка групи Пр-22 ЮФ

Марафон пам'яті Героїв Небесної Сотні

І РАНИ ЇХНІ ВЖЕ НЕ ЇМ БОЛЯТЬ...

У нашому університеті відбувся марафон пам'яті Героїв Небесної Сотні «ВОНИ ЗМІНИЛИ ХІД ІСТОРІЇ», у якому я взяла активну участь, щоби разом з ровесниками та викладачами вишанувати пам'ять загиблих Героїв. Якими ж добрими у цьому контексті є слова моєї односельчанки Людмили Максимлюк: «І рани їхні вже не їм болять...». Потрібно було не лише бачити, а й почути, з яким трепетом у голосі згадували імена загиблих наших студентів їх викладачі, як зворушливо декламувала вірші студентська молодь. Особисто я читала вірш Яни Бурмістр «Над Україною повисла темна хмара...». О! для мене це була не просто поезія! - це був крик душі! Наскільки ж зворушливо було, виступаючи перед публікою у рідних стінах ТНЕУ, бачити в очах кожного сльози болу та надію на краще майбутнє. Такі хвилини пам'яті лиш додають сил боротися далі, адже лише той народ, який осяяний пам'яттю, є нездоланим.

Нехай Господь береже наших захисників!

НАД УКРАЇНОЮ ПОВИСЛА ТЕМНА ХМАРА

Над Україною повисла темна хмара...
Чи це війна, чи що це за вікном...
Скажіть, за що, за що ця Божья кара...
За що поляг невинний наш народ...

Скажіть, за що у мирний час у світі...
Рідненька ненька заливається сльозми...
Кому і чим невинні наші діти...
Повинні покоритися в війні!...

Ми всі жили у мирній Україні...
Поки диктатор правити не став...
І села, і міста... Усі були єдині...
А на війну і не було підстав...

Тепер що сталось з нашими братами,
Які лиш вчора підставляли нам плече...
Які за мить нам стали ворогами...
Скажіть, за що, за що оце усе...

Інна Джерелейко,
студентка V курсу юридичного факультету, спеціальності «Документознавство, інформаційна діяльність та українознавство»
(Продовження Марафону - на 4-5 стор).

Минуло два роки, як ми на Майдані відстоювали Честь і Гідність

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Українського народу! На жаль, під час революції пролилася невинна кров – багато молодих людей віддали своє життя за наше сьогоднішнє.

Я мав за велику честь взяти участь у марафоні пам'яті Небесної Сотні «ВОНИ ЗМІНИЛИ ХІД ІСТОРІЇ», який відбувся 23 лютого у Тернопільському національному економічному університеті. Творча робота Ігоря Федчишина із Хоросткова Гусятинського району Тернопільської області «Пісня для правнука», яку я читав, пройняла мене до сліз, адже багато учасників Небесної Сотні були майже моїми ровесниками... Відтак вважаю, що участь у марафоні пам'яті – це найменше, що я зробив для захисників Української держави.

ПІСНЯ ДЛЯ ПРАВНУКА

Любий правнуче мій,
Ти народишся у вільній країні,
Де не буде війни,
де навіки похований страх.
Та почувеш про бій,
У яким захищав Україну
Той, кому не судилось
тримати тебе на руках.

Ти знайди той блок-пост,
На якому я стояв до останку,
І у гільзі порожній знайди
початковий мотив,

З недописаних нот
Заспівай замість мене, Іванку,
Пісню рідній землі, яку я усім
серцем любив.

Любий правнуче мій,
Обіцяй мені бути героєм,
Ненавидіти зло і насильство
карати завжди.

На оцім рубежі
Ми стоятимем вдвох із тобою,
І ніяке хамло не залізе війною сюди.
Богдан Зарубайко, студент групи
ПР-12 юридичного факультету ТНЕУ

НЕБЕСНА СОТНЯ СТОЇТЬ НА ВАРТІ ГІДНОСТІ І ТРИМАЄ ДЛЯ НАС НЕБО...

З болем в серці та з сльозами на очах проходив марафон пам'яті Небесної Сотні у стінах рідного ТНЕУ. Проникливими словами марафон розпочав ректор університету - Кривосавий А.І., а продовжили професори, доценти, викладачі та студенти, кожен поетичний рядок яких змушував серця присутніх битись скоріше та переносив нас у ті болючі для нашої країни дні...

Молоді хлопці, цвіт нації, сіль землі, ціною власного життя вибороли для нас надію на світле майбутнє.

Пам'ять жива, рана роз'ятрена, Україна омита кров'ю. Ніхто не заборонить нам виановувати Вас, Герої, не змусить забути Ваш світлий подвиг.

Герої не вмирають, вмирають вороги.

А Небесна Сотня стоїть на варті Гідності і тримає небо, небо для нас.

Холодні окопи, недоспані ночі, голод, біль, зрадництво, розчарування - синоніми слова війна. Війна, яка торкнулася своїм чорним крилом і нашої землі, загартувала серця мільйонів українців. Тож на марафоні пам'яті не забули вианувати й учасників АТО на Сході.

На марафоні пам'яті я читала вірш Стронської Вікторії:

МИ З ТОБОЮ ОДНОЇ КРОВІ (присвячено українським солдатам)

Ми з тобою одної крові,
Ти став рідним мені, солдате!
Я пишаюсь, мій брате, тобою,
Ти пішов в бій – всіх нас захищати.

Ти молитву народу відчуєш, -
Вона буде, мов щит, закривати.
Знаю, зараз в окопах почувши,
Знаю, мусиш за нас убивати.

Ти пробач за холодні ночі,
Ти пробач, що недоїдаєш.
Я підтримати тебе хочу –
Сподіваюсь, ти – відчуваєш.

Скоро ти повернешся додому,
І домівка тебе зігріє,
Зніме тяжкість війни і втому,
Так як дім тільки рідний уміє.

Повернешся в свою родину,
Та з роками війни не забудеш,
Правду скажеш на всю Україну,
Бо бояться ти вже не будеш.

Анна Філіпчук, студентка групи
ДІДМ-11, Юридичний факультет

У ТНЕУ ВІДБУВСЯ МАРАФОН ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ «ВОНИ ЗМІНИЛИ ХІД ІСТОРІЇ»

Їх назвали Небесною сотнею – патріотів, які загинули в Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Два роки тому вони полягли за честь і волю, за право бути Українцем, за свою Батьківщину. Героїчна Сотня, зробивши перший крок, журавлиним ключем полинула у вирій вічності, ставши нашими Ангелами-охоронцями на небі.

23 лютого 2016 р. у фойє ТНЕУ з ініціативи колективу відділу гуманітарної освіти та виховання відбувся мистецький марафон пам'яті подвигу Героїв Небесної сотні «Вони змінили хід історії».

З Божого благословення отця Євгена Заплетюка мистецький марафон пам'яті розпочав ректор університету, доктор економічних наук, професор Андрій Ігорович Крисоватий. Він наголосив, що після буремних подій Майдану світ відкрив Україну для себе по-новому. І саме завдяки подвигу Героїв Небесної сотні тепер її знають як надзвичайно мужню і відчайдушну, духовно багату і єдину націю, яка до останнього подиху захищатиме те, що дороге її серцю: Землю, Волю, Свідомість і Майбутнє. Андрій Ігорович зачитав поезію Людмили Максимлюк «А сотню вже зустріли небеса».

Упродовж чотирьох годин поспіль звучало поетичне й пісенне слово, присвячене світлій пам'яті невинно убієнних героїв. Поезії, сповнені болем, жалом і гордістю, читали декани факультетів, їх заступники, викладачі, студенти. Співали солісти творчих колективів університету Надія Дерев'яна, Тетяна Шарган, Ірина Новомлинська, Зоряна Вовк, Роксолана Залізняк, Павло Тютюнник, Елеонора Атаманчук та інші виконавці. Не залишили байдужим нікого поетичні рядки з вуст майстрів поезії Галини Дричик, Марії Баліцької, Василя Дерія. Загалом на марафоні пам'яті прозвучало близько 200 творів, присвячених Воїнам Світла.

Минуться темні часи. Закінчиться війна, стануть стриманішими емоції. Але залишиться поезія, у якій збережеться новітня історія України, історія народження справжніх героїв та патріотів. І ще залишиться Пам'ять. Пам'ять про небесне воїнство, яке назавжди змінило хід нашої з Вами історії. Герої не вмирають! Слава Україні!

Відділ гуманітарної освіти та виховання

МАЛЕНЬКИЙ ВЕЛИКИЙ СВІТ

Оксани Коваль

У вирі суєти ми звикаємо до людей крізь призму співпраці, побіжних зустрічей, спільних проектів... Втім, у кожного із нас є свій внутрішній, загадково-потаємний світ, куди не те що нікого не пускаємо, а й самі місяцями чи роками не заходимо, сподіваючись, що маємо час, встигнемо відкритися, розкритися, придумати і створити щось оригінальне, написати шедевр... Так безпечно міркуємо, захоплюючи, інколи, назавжди, грані своїх талантів. І тільки одиниці знаходять у собі силу зупинитися і вдихнути нове життя у, здебільшого, десятки років тому розпочату справу...

Оксана Євгенівна Коваль – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри психологічних та педагогічних дисциплін Тернопільського національного економічного університету багато років поспіль є авторкою нашої газети «Університетська думка», на шпальтах якої були надруковані її наукові напрацювання, педагогічно-виховні поради-підказки та ліричні одкровення.

Днями великою несподіванкою стало для мене відкриття ще однієї грані таланту Оксани Коваль – таланту художниці, і мені захотілося, щоби схвилювалися від побаченої створеної нею краси й читачі нашої газети...

Сьогодні в гостях у редакції газети ТНЕУ «Університетська думка» - науковець, поетка, художниця, красива жінка О.Є. Коваль, творчість якої вартує уваги широкої аудиторії, залюбленої в красу життя, адже сама Оксана Євгенівна є прикладом оптимізму, позитиву, самовираження, бо уміння і розуміння ЗУПИНИТИСЯ мають лише сильні особистості, до яких належить наша гостя - Оксана Євгенівна.

- Оксано Євгенівно, розкажіть, будь ласка, читачам «Університетської думки», що саме спонукало Вас взятися за пензлик; можливо, Ви мріяли стати художницею?

- Як і усі діти-фантазери, в дитинстві я мала багато мрій. Однією із них була мрія стати художником. Малювала усе: казкових персонажів, людей, тварин, природу, робила власноруч розмальовані книжечки-привітання своїм друзям. Пам'ятаю, як у другому класі захворіла і мене навідали однокласники, смачно поласувавши маминими частунками та вдосталь нарозповідавши мені шкільних новин, вони вишикувалися в чергу з альбомами. Не змогла нікому відмовити, і з температурою 37,8 кожному допомогла із домашнім завданням з образотворчого мистецтва.

- Кого вважаєте своїм учителем з малювання?

- Справжній і єдиний мистецький досвід здобула, відвідуючи художню студію наймовірніше талановитого тернопільського художника і скульптора Василя Купецького. Для мене він був Учителем життя. Василь Володимирович вчив нас, своїх учнів, бачити усе довкола особливим, не боятися колористики, різнобарв'я, відчувати навколишній світ по-своєму і передавати це у картинах. Ія, восьмирічне дівча, з нетерпінням чекала неділі, щоб бігти у той чарівний світ, який створював наш Василь Володимирович: акварель, рисунок, ліпка з глини, вітраж.

- Чи плануєте робити персональні виставки своїх картин?

- Пам'ятаю свою першу персональну художню виставку в ПК «Текстильник», а це, як мій малюнок «Зима» відібрали для оформлення форзацу дитячої книжки. Це дуже теплі спогади про одні з найщасливіших митей дитинства, які досі дарують щемливі відчуття серцю і вдячність душі.

- Зізнаюся, що для мене було великим світлим відкриттям побачити картини, які написала науковець Оксана Коваль...

- Не бралася до пензля, мабуть, років з 30. А зараз якось у вирі біганини «все встигнути» я зупинилася і зрозуміла, чого бракує насправді.

- Що є для Вас - писати картини?

- За писанням картини дуже швидко збігає час, немає ніяких проблем і хвилювань, немає болю і війни, є лише занурення у свій маленький великий світ, як я його називаю.

- Яку картину вважаєте улюбленою?

- Із своїх небагатьох картин найулюбленішою є картина, написана акриловими фарбами, – «Дитинство» із зображенням маленького дивакуватого ангеліка, що гойдається на місячній гойдалочці. «Півонії» – це перший твір, написаний олійними фарбами. Також вперше спробувала акварельні олівці: «Дівчина-квітка», «Маска», «Ніжна душа», «Друзі».

- Який стиль із написання картин Вам до душі?

- Зараз шукаю свій стиль, щось своє, оригінальне...

- Хто із сучасних художників хвилює Вас своїми творчими роботами?

- Із сучасних художників обожнюю Євгенію Гапчинську та Дональда Золана, роботи яких «Неслужняні метелики», «Ранок в Парижі», «Вікно мрій» мені дуже імпонують.

- Чи легко можете розпрощатися зі своїми працями, для прикладу, якби Вам запропонували продати ту чи іншу картину?

- Своїх праць ще не дарувала і не продавала. Нещодавно, коли запропонували купити,

Маленький Великий Світ Оксани Коваль

1. Ніжна душа
2. Півонії
3. Друзі
4. Дитинство
5. Сонячні соняхи
6. Дівчина-квітка
7. Маска - такі підписи визначила під власними картинами талановита художниця Оксана Коваль, робити якої пропонуємо Вам, наші дорогі читачі.

я щиро дуже здивувалася і не повірила. Думаю, що не важко розлучатимуся із ними, позаяк хочу приносити людям радість і дарувати усмішки.

- Хто Ваші найперші критики?

- Моїми найголовнішими критиками є мої рідні, особливо син. І, хоча, йому подобається усе, що робить його мама, все ж декілька гарних порад може дати.

- Чи передався художній талант матері синові?

- Володя також іноді займається живописом. Уже має дві повноцінні картини, написані олійними фарбами, і безліч – олівцями...

- Кажуть: талановита людина - талановита в усьому... Які ще таланти приховує талановита Оксана Коваль?

- Таланти це, чи ні, не знаю... Напишу про те, що люблю. Дуже люблю кувхарити. Печу пироги, торти, паски, печиво, зараз пробую пекти різні види хліба: італійську чабатту, американський з часником. Також люблю готувати страви з м'яса, грибів, овочів, експериментую різноманітні салати. Дуже люблю готувати на свята: Різдво чи Великдень, у цей час готування страв, та і самі страви мають особливе значення. Скажімо, коли приступаю до випічки пасочок, обов'язково перед тим молюся, з гарними і чистими думками готую тісто. Адже, спекти добру паску з давніх-давен вважалося найважливішою подією на Великдень, бо з того, якою вона спечеться, судили про долю всієї сім'ї. І коли хліб спечеться, дивляться, якою вдалася паска: якщо гарна та пишна – на гарне життя.

- Оксано Євгенівно, скажіть, будь ласка, яку картину мрієте написати?

- Маю багато задумок, які хотіла би втілити. Але якоїсь конкретної картини назвати поки не можу. Мабуть, хотіла би, щоби люди, споглядаючи мої твори, бачили у них часточку себе, свого переживання, своєї радості, своїх мрій.

- Побажання творчій молоді і дорослим читачам газети ТНЕУ «Університетська думка» від обдарованої Оксани Коваль...

- Дуже люблю наших студентів ТНЕУ. Не втомлююся захоплюватися їхньою неординарністю, творчістю, ентузіазмом. Щиро бажаю студентам, викладачам і усім читачам «Університетської думки» творчого натхнення, успіхів у гарних справах, і, звісно, власних перемог над собою.

Я абсолютно впевнена, що кожна людина прийшла на Землю зі своїм призначенням, а значить, кожен зі своїм талантом. Не кожен його, можливо, розкрив, може, сумнівається в тому, що він у нього є. Комуś не вистачає впевненості в собі, хтось соромиться, хтось не хоче ризикувати, боїться насмішок оточуючих, а дехто просто не усвідомлює наявності у нього якогось таланту. Дорогі студенти, Ви маєте знати, що, не розпочавши щось робити, не можна оцінити: чи є у вас задатки до чогось, чи ні? Не вагайтеся, пробуйте себе у різних видах діяльності, працюйте, вдосконалюйтеся у тому, що близьке Вам до душі. І пам'ятайте, ніколи не пізно зупинитися і прислухатися до себе, відчувати, чого Ви хочете насправді від життя.

Пам'ятаєте, у Річарда Баха: «Кожному з нас при народженні дається брила мармуру та інструменти, щоби перетворити її на статую. Деякі так і тягають цю брилу з собою все життя, ні разу її не торкнувшись. Деякі досить швидко розбивають її на маленькі осколки. А деяким таки вдається створити з неї великий шедевр!»

Кажуть, що кожна людина при народженні поцілована Богом, кожному Господь дарує якийсь талант. Важливо, щоби даний Богом нам цей кредит довіри ми у житті зуміли реалізувати. І як сказав мудрий Сократ: «У кожній людині є сонце, тільки дайте йому світити!»

*Любов - то пісня голосна, Любов - то Ніжність і Весна, Любов - то почуття єдине і до
Природи, й до Дитини... Любов - Життя! Любов - то Казка! Марія Балицька*

Зі студентської пошти...

МОЯ ВІСІМНАДЦЯТА ВЕСНА...

Весна...

Скільки тепла відчувається у цьому слові.

Для кожного із нас вона особлива, кожен сприймає її по-своєму.

Весна приносить життя, дає сподівання на щось незабутнє...

Саме Весна є періодом народження чи відновлення світлик та щирих почуттів. Недарма цю пору року прівнюють до кохання. Хочеться кохати, щоби ще повніше відчуті всю красу і легкість весни. Кохати, щоби віддати близькій людині часточку тієї ніжності, що розквітла у тебе в душі.

Для мене ця весна уже 18-та. І, як від кожної попередньої, я очікую чогось незабутнього. Нових вражень, знайомств, емоцій. Адже саме це надихає нас щодня.

Весна для мене – це ще причина зміни настрою у близьких мені людей: рідні частіше усміхаються, стають більш оптимістичними, радіють життю...

Весна означає Кохання.

Весна означає Життя.

Тетяна Глуха, студентка групи ПР-11 Юридичного факультету ТНЕУ

ТАКА ЗАГАДКОВА ЛЮБОВ...

Філософи стверджують, що Любов багатогранна, і що кожен її відчуває та переживає по-своєму. Але щоби зрозуміти бодай одну грань Любові, її обов'язково треба пережити...

...Ніжно тримаючись за руки, закохані стояли біля крилатої ялинки і зачаровано дивилися одне на одного... Сумніву не могло бути – до них прийшла Любов!

Що ж таке Любов?

Можна навести багато варіантів її визначення, однак усі вони будуть неповними! Мені сподобалася притча про юнака, який прийшов до Мудреця і запитав:

- Що таке любов?

- Нічого, - відповів Мудрець.

- Але я знаю, що про любов написано безліч книг: вічність,

пишуть одні, а інші - що мить; то обпалить вогнем, то розплавить, як сніг. Що ж таке любов?

- Це все людина.

І тоді юнак глянув на Мудреця й запитав:

- Як тебе мені зрозуміти? Нічого або або все?

Мудрець в і д п о в і в , усміхнувшись:

- Ти сам дав відповідь: нічого або все - середини тут немає!

Зоряна
Сташин,
магістр ФЕУ

Весна Природи і Весна Душі

Уже на порозі така бажана і тепла пора року.

Вже зовсім скоро будуть перші конвалії, розтане сніг і люди будуть йти вулицями усміхаючись, просто через те, що прийшла весна...

З її приходом розквітає все навколо, розквітають і квіти на серці. Завше з теплом приходять і теплі почуття, адже коли закохуватись, якщо не весною?

Саме так по-весняному, щиро і невимушено, тепло і віддано вмів кохати і видатний, без перебільшення, геніальний поет Василь Симоненко, вірші якого вже не один десяток років закохують.

Один з моїх улюблених його віршів «Прийшла Любов», який так влучно передає весняний настрій:

Вона прийшла непрохана й неждана,
І я її зустріти не зумів.
Вона до мене впливла з туману
Моїх юнацьких несміливих снів.

Вона прийшла, завітчана і мила,
І руки лагідно до мене простягла,
І так чарівно кликала й манила,
Такою ніжною і доброю була.

І я не чув, як жайвір в небі тане,
Кого остерігає з висоти...
Прийшла любов непрохана й неждана
— Ну як мені за нею не піти?

Мар'яна Соловєнюк,
студентка групи ФМО-33

Університетська
Думка

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Ресстраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11

+38(0352)47-50-63; +38-067-26-76-493

Gazeta@tneu.edu.ua

Головний редактор Марія Балицька

Фото - Відділ інформації та зв'язків
з громадськістю ТНЕУ

Марія Балицька - оригінал-макет, верстка, дизайн

Газета виходить з благодійною метою для
безплатного розповсюдження
Тираж 1000 Зам. №12

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!